

HORVÁTH JÁNOS
Hollán Ernő 200

*„Foglalkozunk a jelennel és annak
 szükségleteivel, mert a jövő tőlünk fog
 számot kérni.*

*Minden időben, ki-ki hivatása
 szerint végezze el feladatát a közösségért,
 azáltal a hazáért.”*

Hollán Ernő (Hollán György Ernő János) Szombathelyen született 1824. január 13-án. Magyar hadmérnök, altábornagy, államtitkár, főrendiházi tag, valóságos belső titkos tanácsos, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a Magyar Mérnök- és Építész-Egylet alapítója és első elnöke volt. A Magyar Mérnöki Kamara jogelődjét megalapító Hollán Ernő születésének 200. évfordulójára a Vas Vármegyei Mérnöki Kamara kezdeményezte, hogy 2024 legyen „Hollán Ernő Emlékév”. 2024. január 12-én Hollán Ernő szombathelyi szülőházánál koszorúzási ünnepséget, majd azt követően a szombathelyi Városháza dísztermében Emlékév-megnyitót és Emlékülést tartottak.

Hollán Ernő mindig is forradalmi lelkületű ember volt, aki nem törődött bele a körülmények hatalmába, akinek volt jövőbe vetett hite, és mindenáron véghez vitte elhatározásait. Ahogy engem már a 2010-es évek előtt a békási sírkápolnában megérintett, Petőfi szavaival élve, „az Isten csodája” – egy alkalommal magam vittem ki a kulcsot, hogy kinyissam az akkor még bozótossal körbenőtt kápolnát –, mert Szombathelyről mérnök emberek érkeztek és koszorút helyeztek el a sírjánál. Mi, ott élő helyiek erre nem fordítottunk kellő figyelmet, szinte semmit sem tudtunk Hollán Ernő nagyságáról. Pedig nincs is

benne megfejthetetlen kód, csak letagadhatatlan tények, tettek. Írásaiban, műveiben a szavainak súlya és velőig ható üzenete van. Hollán Ernő mindig úgy cselekedett, ahogy magyar szíve diktálta, nem ismert kényelmességet, csak jövőt és hazát, mert sokrétű tudásával ráébredt az élet és a hivatás nagy igazságaira.

Nem csak a tervezőasztalnál volt alap, pillér, támasz, nem csak a vasútnak jelölte ki a nyomvonalat – számunkra is megmutatta: „Foglalkozunk a jelennel és annak szükségleteivel, mert a jövő tőlünk fog számot kérni. Minden időben, ki-ki hivatása szerint végezze el feladatát a közösségért, azáltal a hazáért” – vallotta.

Az elmúlt évtizedben történt események, mint az első önkormányzati megemlékezések nyughelyénél, Békáson, a 2011-ben történt Hollán Kollégiumavató Szombathelyen, a 2012-ben a szombathelyi városvezetéssel közösen történt koszorúzási ünnepség, az első államilag elismert megemlékezés Békáson 2014. március 15-én, valamint a születésének 200. évfordulója kapcsán tartott konferencia a szakmák kiválóságainak jelenlétével erősítik azt az érzést, hogy az életet élni kell, bölcsen – és nem túlélni. Az ünnepet, az Emlékülést nemcsak megtartani kell, hanem hazaszerető szívvel feléleszteni azt, amit Hollán Ernő szavai, írásai jelenthetnek ma, 2024-ben. Meg kell tanulni megérezni Hollán nagyságának erejét, az általa elvetett magokat segíteni kell életre kelteni, az itt hagyott tudást hagyni kell tovább élni, és megtanulni tovább fejleszteni.

Mert igen, van, ami újult erővel a szívekben életre kel, mint a fa, ahogy gyökeret ver.

Hollán Ernő papírra vetett vonalai, mondatai és a fejekbe íródott szavai mércét is jelentenek, hiszen amit ő megálmodott és eltervezett, azt véghez is vitte, és ha kellett, a harcmezőn is harcolt érte. Éppen ezért az ő személye kulcs lehet egy új jövő kapujához. Ott él a megépített hidakban, vasúti nyomvonalakban, vízelvezető rendszerekben. Ezek a nyomok még ma is ott vannak a Magyar Tudományos Akadémia, a Magyar Honvédelem, a Mérnök Egylet- és

Mérnöki Kamara, valamint a MÁV munkáiban, hogy az emberi szívekben beporosodott nemesi, szakmai erények újra ragyogjanak. Az elmúlt 200 év sem kezdte ki, és a szabadságharcos vér sem volt felesleges áldozat: megtanított hinni újra az együttműködés, a segítőkészség, az emberség, a hazafiasság nemes erényeiben, ezért mondhatjuk el ma is: dicső az, amit örökül ránk hagyott.